

Den romersk-katolske kirke – og sandheden:

*Af Svend Aage Nielsen, cand. theol. Pastor, whistleblower i Vestkirken.
Lars Murersvej 8, Vedersø Klit, 6990 Ulfborg, DK. Tel. +4597496040*

Den 7. november 1990 holdt pave Johannes Paul II en audiens-tale om udvidelsen af oldkirkens i kort form: Den nikænske Trosbekendelse. Den er vedhæftet..

Ved nærlæsning af den indeholder den følgende ni usandfærdigheder:

1. Tilføjelsen til 3. trosartikel om Helligånden, der udgår fra Faderen, at den også udgår: og fra Sønnen. var ikke med i dens tekst i år 381.

2. Næste sætning er også usandfærdig, at denne tilføjelse "was already present in the ancient texts."

3. Sætningen, at tilføjelsen "was put forth once again... in 809" er usandfærdig med sit "once again..." da der ikke henvises til Toledo, 589.

Det fremgår også deraf, at paven fortsætter, at udvidelsen først blev "Introduced in Rome... i 1014, at den ikke var med fra oldkirken af. Man *introducerer* ikke en udvidelse, hvis den var med fra år 381.

At "the Roman Pontiffs were insisting on adopting it out of respect for the ancient formula... er usandt på tre måder: 4. Paven modsatte sig Karl den Stores udvidelse i Aachen i 809. Han lod den oldkirkelige tekst fremføre to tavler, som blev sat frem i Peterskirken. 5. Det var kejser Henrik II, der insisterede på at få udvidelsen med i 1014. 6.

Ingen pave i det første årtusinde insisterede på udvidelsen. At paver i det første årtusinde viste respekt for den oldkirkelige tekst, er sandt. At paverne i det 2. årtusinde viste respekt, er at bygge en løgn op på en løgn. Det viser den romersk-katolske kirke som utro mod sandheden.

At udvidelsen blev "adopted by the Greeks and the Latins at the ecumenical councils of ..." er usandfærdigt på to måder: 7. det var ikke ecumenical kirkemøder. 2. Biskop D. G. Monrad har studeret disse kirkemøders forløb med konklusionen: 8. Man opgav på mødet i Florens, at udvidelsen var accepteret på et tidligere kirkemøde. Hvorfor skulle det være taget op igen i Florens, hvis den var vedtaget i Lyon? 9. Monrad nævner også, at der i Florens kun var 13 delegater med fra den ortodokse kirke, og at ingen af de kirker, de repræsenterede, ratificerede en udvidelse af Den nikænske Trosbekendelse.

Konklusion: I audiens-talens første ni linjer er det således til at dokumentere ni usandfærdigheder i pave Johannes Paul II's manus.

Det er forstemmende, at disse usandfærdigheder har været uantastet, og at de ikke rettet i de følgende nær tre årtier, trods min påtale af den.

Paven fortier, at i 1054 fortsatte pavens repræsentant kardinal Humbert med i sin bandbulle - lagt på Hagia Sophia- katedralens alter - med den grove usandfærdighed, at bandlyse, at den ortodokse kirke havde "udeladt" udvidelsen fra den oldkirkelige trosbekendelse.

Derved skammede Humbert den ortodokse kirke ud ved at lyve om den og ved at ville frastjæle den ortodokse kirke ophavsretten til navnet: Den nikænske Trosbekendelse.

Et tyveri af en ophavsret til betegnelsen Nikænum/ Den nikænske Trosbekendelse, som den romersk-katolske kirke og dens følgagtige kirker har ansvaret for at fastholde - lige siden. Derved er de kirker i Det lutherske Verdensforbund og de anglikanske kirker, ja alle kirker, der kalder Den udvidede nikænske Trosbekendelse for Den nikænske Trosbekendelse – medskyldige i tyveriet af ophavsretten.

I Folkekirken er de ansvarlige for den falske betegnelse ikke alene medansvarlige i tyveriet af ophavsretten. De er også skyldige i ikke at respektere, at Danmark er et retssamfund, hvor lov er lov, og lov skal holdes. Det gælder Danske Lov, som respekterede, at det er "skriften alene," der afgrænser vort bekendelsesgrundlag. Desuden præciserede Danske Lov, at det er Den nikænske Trosbekendelse, der skal følges. Den indeholder ikke udvidelsen af den. Siden 2003 har de ansvarlige for Den danske Salmebog og siden for hjemmesiden www.folkekirken.dk gjort sig skyldige i ophavsrets-tyveri, falsk betegnelse og lovbrud.

Afslutning om pave Johannes Paul II's audiens-tale:

Det rejser spørgsmålet, hvorfor vil man da lyve, bedrage og bære sig tarveligt ad mod dem, som paven med rette kalder "vore ortodokse brødre" - for at forsvare den helt nødvendige udvidelse?

For positivt er det, at paven i manus indrømmer, at det siges ikke i skriften, at Helligånden *udgår* fra Sønnen.

Positivt er det tillige, at det præciseres i manuskriptet, at udvidelsen intet substantielt ændrede ved den oldkirkelige trosbekendelse.

Men først og fremmest er det et spørgsmål til Folkekirken ansvarlige! Hvorfor vil I være medsvindlere, usande og lovbyggere?

